

# РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. София, 22.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в**  
публично заседание на 14.01.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8681** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1 от ЗУТ и е по реда на глава деветнадесета от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. дял трети от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. П. Д. срещу Заповед №ДК-10-ЮЗР-126/28.08.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район, с която жалбата на същата /наименована „сигнал-възражение”/ срещу Заповед №РД-09-50-1051/28.07.2011 г. на главния архитект на С. за „...вписване на забележка в Разрешение за строеж /РС/ №143/26.07.2007 г. за съществено изменение в одобрения инвестиционен проект при условията на чл.154, ал.2, т.5, 6 и 7 от ЗУТ...” е била отхвърлена, като процесуално недопустима. Релевираните в жалбата основания за незаконосъобразност на оспорения акт са за да некомпетентност на органа, издал оспорената пред съда заповед и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила-чл.146, т.1 и т.3 от АПК, аргументирани подробно в жалбата. Искане се Административен съд София град да постанови решение, с което да отмени оспорения акт и да върне административната преписка за произнасяне по същество. Претендира се и присъждането на направените за производството разноски.

В с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят се представлява от адв.Б., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът-началникът на РДНСК, Югозападен район не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна-главният архитект на СО не се представлява и не изразява

становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] се представлява от адв.Б., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски. Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните няма спор от фактическа страна, а се установява и от събраните по делото доказателства, че жалбоподателят С. Д. не притежава вещни права в УПИ V-1267, кв.4 по плана на [населено място], м."Д. спирка" и, че РС №143/26.07.2007 г., в което със Заповед №РД-09-50-1051/28.07.2011 г. на главния архитект са отразени изменения по чл.154, ал.2, т.5,6 и 7 от ЗУТ, се отнася за нов строеж в тази УПИ.

Спорът между страните е свързан: 1. От фактическа страна с това дали чрез допуснатите съществени изменения в одобрения инвестиционен проект, отразени в РС със заповед по чл.154, ал.5 от ЗУТ, е разрешено строителство, което фактически навлиза в съседните УПИ VI-1267 и IV-1267, кв. 4; 2. От правна страна, с процесуалната легитимация на собственика на съседен имот да обжалва РС, съответно заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ и компетентността на органа, издал оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед- чл.216, ал.5 от ЗУТ / в редакцията му до изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.:

1. За изясняването на спорния от фактическа страна въпрос по делото, предвид необходимостта от специални знания, с които съдът не разполага, бяха допуснати и извършени три съдебно-технически експертизи /първоначална и две допълнителни/. От приетите по тях заключения на вещите лица арх. М. М. и инж.Ю. П., които съдът кредитира като обективни, компетентни и обосновани със съдържащите се в административната преписка и приети по делото писмени доказателства, се установява по категоричен начин, че чрез допуснатото изменение не се разрешава строителство, което фактически навлиза в съседните УПИ VI-1267 и IV-1267. Напротив, има отдръпване навътре в УПИ V-1267, в който е разрешено строителството.

2. Право да обжалват строителното разрешение за нов строеж, съответно заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ, с която в него се отразяват изменения в обхвата на съществените отклонения по ал. 2, т. 5, 6 и 7 от същата разпоредба, имат лицата по чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ, сред които, за разлика от преустройството и промяната на предназначението на заварен строеж - чл. 39, ал. 2 вр. чл. 149, ал. 2, т. 2 ЗУТ, съседите не попадат. Законосъобразно при това положение жалбата, на това основание, е била отхвърлена като недопустима от компетентния орган-началника на РДНСК, Югозападен район - чл. 216, ал. 5 ЗУТ / в действащата му към момента на издаването на заповедта редакция;

Компетентността на инж.П. Т., началник отдел „Координация и контрол“ при РДНСК-ЮЗР да издаде оспорената заповед от името на титуляра-началника на РДНСК-ЮЗР произтича от Заповед РД-13-191/09.08.2011 г., с която началникът ДНСК, на основание чл.84, ал.1 и ал.2 от Закона за държавния служител е наредил

началника на РДНСК-ЮЗР да бъде заместваан за периода на отсъствието му от 15.08.2011 г. до 02.09.2011 г., включително. Заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед на органа по назначаването, след като няма лица, които по длъжност са заместници на титуляра, определя заместването му от друго длъжностно лице от състава на съответната администрация. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган, за разлика от делегацията, при която действията са от името на органа, комуто са делегирани правомощия.

С оглед на изложеното и поради липсата на други установени служебно по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, искането за присъждане на направените за производството разноски на заинтересованата страна [фирма], за която оспорения административен акт е благоприятен, е основателно и следва да бъде уважено за доказан им общ размер-680 лева, от които 600 лева- заплатено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие №0259053/09.11.2011 г., АК-С. за защита, осъществена от един адвокат и 80 лева-заплатено възнаграждение за вещо лице.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то и чл.143, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Д. срещу Заповед №ДК-10-ЮЗР-126/28.08.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район.

ОСЪЖДА С. П. Д., [ЕГН] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. И. Т. сумата в размер на 680 /шестстотин и осемдесет/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: